

godt, at Loven var for her i Fjor, og den Gang blev den temmelig mishandlet fra alle Sider. I Aar har der viist sig forskjellige Anstuelser i forskjellige Retninger, og jeg skal indrømme, at adskillige af dem have været uventede for mig. Jeg har ikke kjendt Stillingen, men jeg behøvede forøvrigt ikke at sige dette, thi det ærede Medlem er altfor opmærksom en Sagttaget til ikke at vide, at der er sket adskillige Forandringer i Stillingen under 1ste Behandling, Forandringer, som jeg ikke kunde forudsæ og — jeg vil ligefrem sige — som tildels have overrasket mig, saaledes med Hensyn til Forbud mod Udførsel. Det om Indførsel er jo taget tilbage; det kunde heller ikke nytte Noget. Jeg tror ikke, at jeg bør have Behov af en Forberedelse for, at jeg maatte kunne gaa ind paa denne Tanke om Udførselsforbud, om end den gaar noget videre, end jeg havde tænkt mig det rigtig at gaa. Hvis man vil ind derpaa, maa jeg imidlertid stille mig anderledes i andre Spørgsmaal i Sagen; thi jeg kan ikke stille mig saaledes, at vi faae en Lov, der ikke dækket det ærede Medlem ikke vente af mig. Et Par enkelte direkte til mig stillede Spørgsmaal skal jeg tillade mig at besvare. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) spurgte i Gaar, om der ikke nu var et Mærke, som skulde ledsage Smørret til England. Jeg afbrød det ærede Medlem med Ordet Toldmærke. Det kan man vel nok sige for at bruge et kort Udtryk, men det rammer forsaavidt ikke. Der er Tale om et Mærke, som overhovedet gjør, at den vedkommende Forsendelse kan komme i Land, og det er Toldmærket, som ser herefter. Der er for Resten fornødig, siden den 1ste Jannar 1888, sket en Forandring i saa Henseende. Da Esbjergkontrakten skulde træde i Kraft, blev det bestemt, at Forsendelser herfra skulde være ledsagede af Mærket: „Danish product“. Det har egentlig Betydning for Toldvæsenet. Jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, jeg har ikke Loven ved Haanden og kan navnlig ikke huske Motiveringen af Loven. Der kunde være Grund til at antage, at det skal være et Bevis for, at det er dansk Produkt, som kommer, men jeg er foreløbig tilbøielig til at tro at det skal være en Bevidnelse af, at det er en dansk Afsender; det ærede Medlem vil se den store Forskjel imellem de to Ting. Jeg indrømmer, at man kan komme ind paa Spørgsmaalet, som det ærede Medlem rørte ved i Gaar, og som er betegnet ved Spørgsmaalet om Transit og om, at der skulde føres et vist Tilsyn dermed. Jeg indrømmer, at forsaavidt dette var Meningen, kunde man gaa ind derpaa, ja maatte kunde man ogsaa

gaa ind derpaa, selv om det ikke var Meningen. Jeg skal ikke nu yttre mig videre om dette Spørgsmaal, men sige, at det kan jo blive taget under Overveielse. Naar jeg har nævnt Transit, saa er det jo heller ikke en korrekt Betegnelse for, hvad det ærede Medlem tænker paa. Ved egentlig Transit vil man jo her forstå, at en Vare, der passerer Kjøbenhavn, fra et Skib, som har passeret under Toldvæsenets Kontrol, f. Ex. fra et dansk Skib, som kommer fra Amerika, overgaar i et andet Skib, og som saa gaar til Sverige. Endvidere er der ikke Noget at indvende imod, at denne Transitvare kan oplægges under Toldvæsenets Opsyn paa et privat Transitoplag, saaledes at Kjøbmanden eller Andre ikke kunne faae fat i Varen. Vi havde for kort Tid siden et ret interessant Exempel. Fra Amerika forsendtes et Parti Jædt, der var bestemt til Sverige, og det blev anholdt derovre, fordi det havde berørt Danmark. Da Afgjørelsen kom, gif den, saavidt jeg mindes, ud paa, at naar Varen kun havde passeret fra det ene danske Skib over i det andet uden at berøre Toldboden i Kjøbenhavn, saa kunde den passere, men havde den været oplagt paa Toldboden, vilde Sagen stille sig anderledes, uagtet det saa ogsaa kunde siges at falde ind under Transit; thi dette Begreb kan opfattes forskjelligt. Jeg skjønner ikke rettere, end at det ærede Medlem rørte ved et andet Spørgsmaal, nemlig det: en Mand modtager en Vare her og indlægger den paa et Fjrlager — Frihavn, om vi havde en saadan — eller i sit Kælder og behandler den videre. I saa Fald dreier Sagen sig om noget Andet, saa har han faaet Varen i sine Hænder. Naar han saa udfører den, maa den gaa som dansk Produkt eller dansk Vare. Heraf følger ikke, at der jo ogsaa kan være Grund til at tage dette Spørgsmaal og maatte Kontrollen ogsaa under Overveielse. Men det ærede Medlem vil se, at det er et temmelig vidt-rækkende Spørgsmaal, her er veist: dets Besvarelse er noget afhængig af, hvorledes man vil behandle det første af de Spørgsmaal, her er Tale om. Jeg skal gjerne tage Sagen under Overveielse; men jeg tror ikke, at man skal komme ind paa en Afgjørelse af Spørgsmaalet ved denne Lov. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Hansen) rettede ogsaa et Par Spørgsmaal til mig om Forstaaelsen af Loven. Først om Forstaaelsen af „Lokaler“ i § 2. Ja, som „Lokaler“ er stillet i § 2, maa det efter min Mening forstås saaledes, at der er Tale om det enkelte Lokale; der kan ikke være Noget i Veien for, at det kan